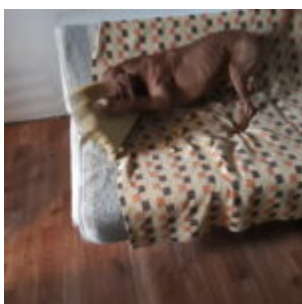

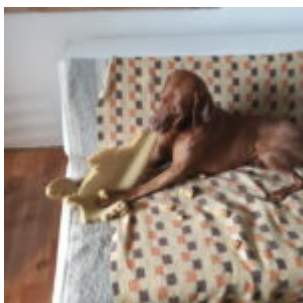
No. Tak. Nedávno jsme tu v diskuzi s holkama probíraly ty psí ničitele. Některý záběry byly značně “děsivý” . Představa, že přijdu domů a tam to bude jak po výbuchu, to jest moje noční můra. A proto s každým naším psem bez rozdílu věku a původu provádím vždycky jednak klasický nácvik na samotu, aby pesan nebyl z toho, že odejdeme ve stresu. A druhak, do toho nácviku zakomponovávám takový vychytávčičky, aby se pesan na ten náš odchod v podstatě tak jako těšil.

Ať už jde o krabičky s hračkou nebo dobrůtkou, který psům následně umožňují povolenou demolici, a nebo “jen” nějaký ten odchodový desátek v podobě pár pamlsků, přijde vždycky moje svolení k tomu, že už si to můžou vzít, až těsně před tím, než zaklapnu dveře od bytu s větičkou, ať jsou tam hodní a nezlobí. Ta větička je součástí celého rituálu a psu dává prostě informaci, že je to ta běžná záležitost, kterou zná a není třeba se nějak šponovat. A to, že vzít si to můžou až na ten povel, zase způsobí to, že se už modlí, abychom vypadli a oni se do toho mohli pustit. A tím pádem nejsou právě nešťasný, že jdeme pryč, páč na to už nemají čas ☐ .

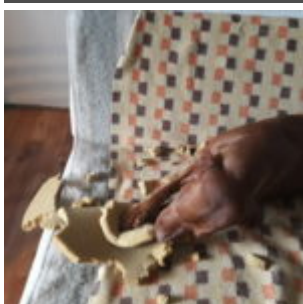
A tak si říkáte, že jste pro to udělali všechno. Zvlášt u těch jedinců s něžnou duší plyšáka, jako je Rumíček. Ale i ty něžné duše občas potřebujou dát ventil svému druhému - drsnému já! ☐ ☐ A pak to začne lítat! ☐ ☐

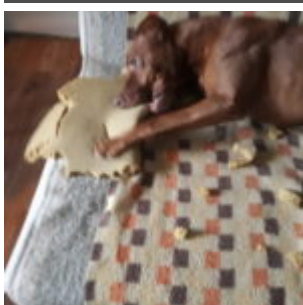
Já ti vokážu!!

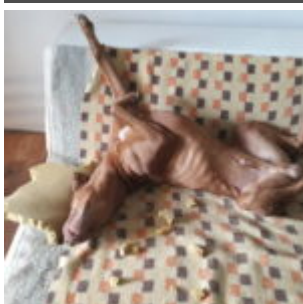
Počkej ty uvidíš!

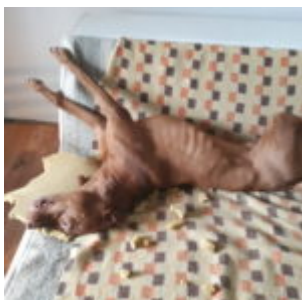
Rozcupuju tě na cimpr campr!

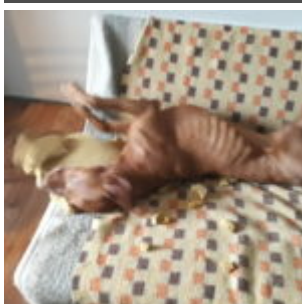
aaaaa raaaafhoooo!

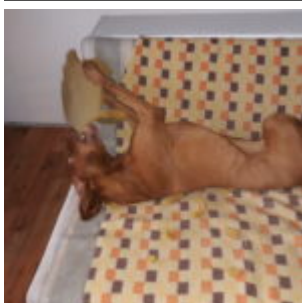
To je parádička!

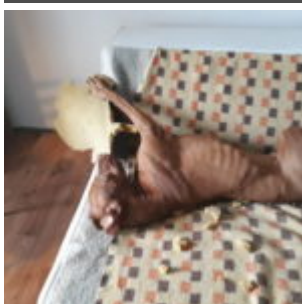
Tooo je podemolováničko!!

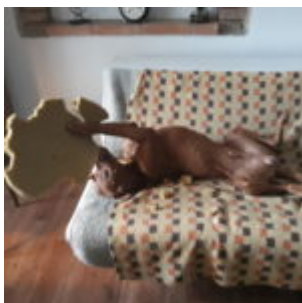
Jen to lítá!

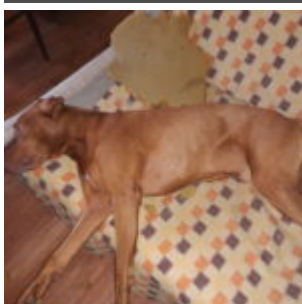
Trhnu, trhnu!!

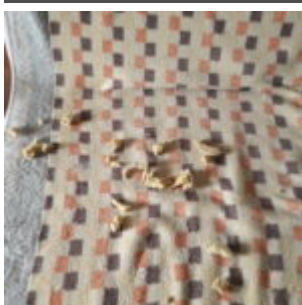
Uškubnu!

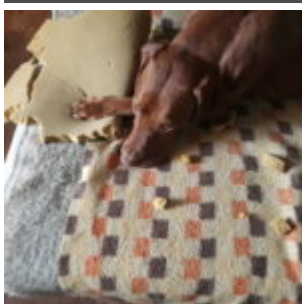
aaaa to je slast!

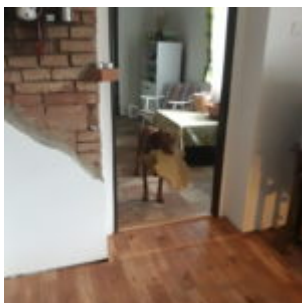
žiš to sem si to užil!

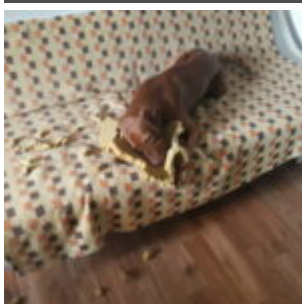
?????

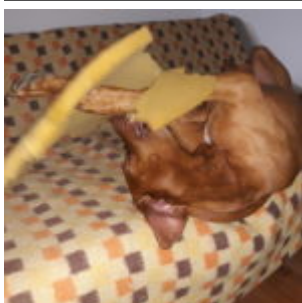
Co - to - jako - děláš??

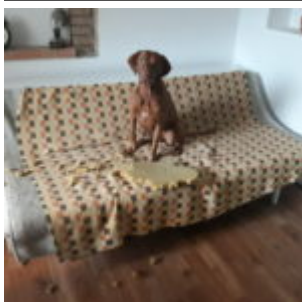
Se neptej a dívej se!

aaaa počkej já ti dám polštáři blbej!

skoncuju s tebou raz dva!

RumouŠI!! NESTYDÍŠ SE?

Ne, nejsem tady, vidíš?

Když sem skovanej, nemůžeš mě vidět, jak to škubu!

Tak. A to bylo Rumoušovo nedělní odpoledne ☹ ☹ . A páč fotky jako vždycky stojej za..., teda nestojej za moc, tak jsem to zkusila v další fázi zachytit na video. Doufám, že se na něj dostanete tak, že jako já, kliknete na tenhle odkaz, aha - tak pravděpodobně nikoliv. Zas tak dobrej ajťák tedy nejsem. Tudíž je nutno si to zkopírovat a dát do vyhledávače. Pak už to běží:

https://zrzavec.rajce.idnes.cz/Rumicek/#20181027_110336.jpg

Případně, pro ty kterým nepůjde ani to, tak tady na stránkách v záložce spřátelené weby, je odkaz na moje alba na rajčeti a tohle video je poslední z alba s názvem Rumíček.

Museli byste to prdítko zrzatý vidět. S jakou vervou se do tý demolice pustil a jak si to užíval ☹ . Je pravda, že jsme tedy tímto přišli o jednu z tréninkových věciček, ale ono stejně. Ráno už v rámci zápolení ten podsedák, který používám k tomu, aby ho pes donesl a položil ho přímo na židli, vysvlíkli s Talimůrou z povlaku, tak to bylo jedno. A on si to užil tak převelice, že proč mu radost kaziti, ne?